

- 7) Ja atbilde uz 6. jautājumu ir apstiprinoša, vai Eiropas standarts EN 795 ir jāinterpretē tādējādi, ka aizsardzības ierīces 1. punkta izpratnē ir jātestē (paziņotai iestādei), ņemot vērā paredzamos izmantošanas nosacījumus (ārējās temperatūras, laika apstākļu nosacījumus, pašu aizsardzības ierīču novecošanu un/vai stiprinājumu materiālu, vai arī jumta konstrukcijas novecošanu)?
- 8) Ja atbilde uz 7. jautājumu ir apstiprinoša, vai tādā gadījumā testēšana ir jāveic, ņemot vērā (lietošanas instrukcijā minētos) izmantošanas ierobežojumus?

- (¹) Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīva 89/106/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvuzstrādājumiem (OV L 40, 12. lpp.).
- (²) Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīva 89/686/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz individuālajiem aizsardzības līdzekļiem (OV L 399, 18. lpp.).
- (³) Padomes 1993. gada 22. jūlija Lēmums 93/465/EEK par atbilstības novērtējuma procedūru dažādu posmu moduļiem un noteikumiem par to, kā piestiprināt CE atbilstības zīmi, ko paredzēts izmantot tehniskas saskaņošanas direktīvās (OV L 220, 23. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 6. maijā — Eiropas Kopienų Komisija/Īrija

(Lieta C-188/08)

(2008/C 197/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quintillán un D. Lawunmi)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, tā kā uz sadzīves notekūdeņiem, ko novada septiskās tvertnēs un citās individuālas attīrīšanas iekārtās laukos, neattiecas citi nedz Kopienų, nedz Īrijas normatīvie akti Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvas 75/442/EEK par atkritumiem (¹), ko groza Padomes 1991. gada 18. marta Direktīva 91/156/EEK (²), 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, attiecībā uz iepriekš minētajiem sadzīves notekūde-

ņiem pilnībā un pareizi netransponējot savā tiesību sistēmā iepriekš minētās direktīvas 4., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13. un 14. panta prasības, Īrija nav [izpildījusi minētajā direktīvā un] Eiropas Kopienų dibināšanas līgumā paredzētos pienākumus;

— piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka nav nedz Īrijas valsts tiesību aktu, nedz Kopienų tiesību aktu, kuros būtu noteikts, ka sadzīves notekūdeņi, kas novadīti septiskās tvertnēs un citās individuālas attīrīšanas iekārtās ārpus lielākām aglomerācijām, apsaimniekojami atbilstoši direktīvai.

Tā kā nav citu tiesību aktu, Īrijai ir pienākums attiecībā uz šādiem notekūdeņiem transponēt direktīvu un piemērot tās prasības. Tomēr Īrija nav šīs prasības transponējusi, nedz arī apgalvo esam transponējusi. Turklāt tā šīs prasības nav izpildījusi faktiski. Konkrēti, saistībā ar attiecīgajiem notekūdeņiem Īrija nav:

— transponējusi direktīvas 4. panta noteikumus. [Direktīvas] 4. pantu transponēt ir svarīgi tāpēc, ka tajā izvirzīti vides mērķi, pēc kuriem jātiecas un kuri jāievēro saistībā ar citiem direktīvā noteiktajiem pienākumiem. Komisija apgalvo, ka 4. pants netiek izpildīts arī faktiski Laflīnas [*Lough Leane*] satecē, un to apstiprina tās iesniegtie pierādījumi par videi nodarīto kaitējumu, kas izriet no septisko tvertņu nepienācīgas uzraudzības;

— transponējusi direktīvas 7. panta noteikumus. [Direktīvas] 7. pants ir svarīgs tāpēc, ka tas cita starpā paredz visu teritoriju aptverošu pasākumu ilgtermiņa plānošanu atkritumu apglabāšanai piemērotās vietās, lai novērstu kaitējumu videi. Īrija nevien nav transponējusi direktīvas 7. pantu, bet arī faktiski nav sagatavojusi 7. pantā izvirzītajām prasībām atbilstošus plānus attiecībā uz septiskajām tvertnēm un citām individuālas attīrīšanas iekārtām;

— transponējusi direktīvas 8. panta noteikumus. [Direktīvas] 8. pants ir svarīgs tāpēc, ka tas noteic, ka atkritumus apglabā saskaņā ar direktīvas noteikumiem. Īrijā 8. pants netiek ievērots arī faktiski, jo Īrija nenodrošina, ka sadzīves notekūdeņi tiek apglabāti saskaņā ar direktīvas noteikumiem;

— transponējusi direktīvas 9. panta noteikumus. [Direktīvas] 9. pants ir svarīgs tāpēc, ka tajā paredzēta atkritumu apglabāšanas pasākuma iepriekšēja oficiāla saskaņošana, paredzot vides aizsardzības pasākumus. Uzraudzības pasākumi, kādus Īrija faktiski īsteno attiecībā uz septiskajām tvertnēm un citām individuālas attīrīšanas iekārtām, nav [šādai saskaņošanai] pielīdzināmi, un tādēļ 9. pants faktiski netiek ievērots;

— transponējusi direktīvas 10. panta noteikumus. Komisija uzskata, ka notekūdeņu novadīšana septiskās tvertnēs vai citās individuālas attīrīšanas iekārtās gandrīz vienmēr faktiski uzskatāma par apglabāšanas pasākumu direktīvas izpratnē. Tomēr iespējams, ka zināmos apstākļos varētu iebilst, ka apstrādes metode uzskatāma par reģenerācijas pasākumu. Tas tā varētu būt, piemēram, gadījumā ar sadzīves notekūdeņu sauso kompostēšanu nolūkā tos turpmāk izmantot mēslojumam. Tādēļ Komisija šajā prasības pieteikumā ietvērusi arī 10. pantu;

— transponējusi direktīvas 11. panta noteikumus. Lai gan nedz saskaņā ar 11. panta 3. punktu, nedz kā citādi Īrija neapgalvo, ka tā transponējusi direktīvas 11. panta noteikumus, tomēr gadījumā, ja tā to mēģinātu darīt, Komisija iebilstu, ka tādi noteikumi, kādus tā ir pieņēmusi attiecībā uz septiskajām tvertnēm un citām individuālas attīrīšanas iekārtām, nav pielīdzināmi direktīvas 11. panta 1. un 2. punkta transponēšanai. Proti, Īrijā piemērojami noteikumi nenodrošina to, ka tiek ievērots direktīvas 4. pantā noteiktais. Turklāt nav paredzēta septisko tvertņu un citu individuālas attīrīšanas iekārtu reģistrēšanas kārtība;

— transponējusi direktīvas 12. panta noteikumus. [Direktīvas] 12. pants ir svarīgs saistībā ar septiskajām tvertnēm un citām individuālas attīrīšanas iekārtām tādā ziņā, ka, lai darbotos efektīvi, šādās iekārtās periodiski jāsavāc dūņas un tās jāapglabā. Ciktāl šādā savākšanā un apglabāšanā ir iesaistīti profesionāli pakalpojumi, nedz Īrijas tiesībās, nedz praksē tie netiek regulēti atbilstoši direktīvai;

— transponējusi direktīvas 13. panta noteikumus. [Direktīvas] 13. pants ir svarīgs, jo bez pienācīgas tehniskas apkopes pat pareizi izvietotas un pareizi ierīkotas septiskās tvertnes un citas individuālas attīrīšanas iekārtas var darboties nepareizi un nodarīt kaitējumu videi. Tādēļ svarīga nozīme ir pārbaužu sistēmai. Laflīnas pētījuma rezultāti apliecina, ka Īrija nevien nav transponējusi direktīvas 13. panta prasības, bet arī minētās prasības attiecībā uz septiskajām tvertnēm un citām individuālas attīrīšanas iekārtām faktiski neievēro;

— transponējusi direktīvas 14. panta noteikumus. Direktīvas 14. pants ir svarīgs saistībā ar uzskaiti, kas palīdz nodrošināt, ka septiskās tvertnes un citas individuālas attīrīšanas iekārtas netiek pārpildītas un tiek uzturētas pienācīgā tehniskā kārtībā. Laflīnas pētījuma rezultāti apliecina, ka Īrija nevien nav transponējusi direktīvas 14. panta prasības, bet arī minētās prasības attiecībā uz septiskajām tvertnēm un citām individuālas attīrīšanas iekārtām faktiski neievēro.

(¹) OV L 194, 39. lpp.

(²) OV L 078, 32. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Korkein hallinto-oikeus (Somija) 2008. gada 8. maija rīkojumu — TeliaSonera Finland Oyj

(Lieta C-192/08)

(2008/C 197/12)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: TeliaSonera Finland Oyj

Atbildētājs: Viestintävirasto, iMEZ Ab

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/19/EK (¹) par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (Piekļuves direktīva) 4. panta 1. punkts, ko skata kopā, pirmkārt, ar direktīvas preambulas piekto, sesto un astoto apsvērumu un, otrkārt, ar direktīvas 8. un 5. pantu, ir interpretējams tādējādi, ka:

a) tādā valsts tiesību normā kā Komunikāciju tirgus likuma 39. panta 1. punkts var noteikt, ka katram telekomunikāciju uzņēmumam ir pienākums pārrunāt savstarpēju savienojumu ar citiem telekomunikāciju uzņēmumiem, un, ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša,

b) valsts pārvaldes iestāde pienākumu veikt pārrunas var uzskatīt par neizpildītu, ja telekomunikāciju uzņēmums, kam nav būtiskas ietekmes tirgū, ir piedāvājis citam uzņēmumam savstarpēju savienojumu ar nosacījumiem, kas, kā uzskata iestāde, ir pilnīgi vienpusēji izdevīgi un kavē konkurences tirgus attīstību gala lietotāju līmenī, jo tie faktiski traucē otram uzņēmumam saviem klientiem piedāvāt iespēju sūtīt MMS gala lietotājiem, kas ir pieslēgti telekomunikāciju uzņēmuma tīklam, un, ja arī uz šo jautājumu atbilde ir apstiprinoša,